

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.235/2016/5. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Gál Ferenc Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Gál Ferenc ügyvéd,

dr. Erdei Zoltán

Ügyvédi Iroda, ügyintéző dr. Erdei Zoltán ügyvéd,

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,
mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális
Adó Főigazgatósága jogutódja

Az alperes képviselője: dr. Sík Magdolna jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság 2015. december 11. napján kelt 6.K.33.729/2015/5.
számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.33.729/2015/5. számú ítéletét
hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 70.000 (hetvenezer) forint
felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az ellenőrzés eredményeként adóhiányt, késedelmi pótlékot
megállapító elsőfokú határozat ellen a jogi képviselővel
eljáró felperes fellebbezést nyújtott be, de illetéket nem

rótt le. A fellebbezésben vitatott összeg, egyben az eljárási illeték alapja, 236.063.292 Ft volt, amely után a felperest az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (Art.) 37. § (3) bekezdése, továbbá az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 29. § (1) bekezdése, 73. § (3) bekezdése értelmében 500.000 Ft összegű illeték megfizetése terhelte.

- [2] Az elsőfokú adóhatóság kötelezte a felperest 500.000 Ft jogorvoslati eljárási illeték megfizetésére. Határozatában hivatkozott arra, hogy amennyiben a felperes felhívás ellenére illetékfizetési kötelezettségét nem, vagy nem teljes mértékben, vagy nem a megszabott határidőben teljesíti, akkor az Art. 172. § (11) és (21) bekezdései alapján 50.000 Ft mulasztási bírság megfizetésére kötelezi. Rögzítette, hogy a meghatalmazott útján eljáró felperes illetékfizetési kötelezettségének teljesítésekor nem a tőle elvárható körültekintéssel járt el. A felperes terhére értékelte a megfizetni elmulasztott jogorvoslati illeték nagyságát, és azt, hogy tájékoztatása ellenére nem tett eleget illetékfizetési kötelezettségének. Utalt arra is, hogy amennyiben a felperes az illetéket és a mulasztási bírságot az esedékességig nem fizeti meg, akkor késedelmi pótlékfizetési kötelezettség is terheli.
- [3] A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2015. július 24. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az Itv. 28. § (1) bekezdésére, 29. § (2) bekezdésére, 31. § (1) bekezdésére, 33. § (1) és (2) bekezdéseire, 73/A. § (1) bekezdésére, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 9. § (1) bekezdésére, 159. §-ára, a 180/2005. (IX.9.) Kormányrendelet 1. § (1) bekezdésére, az Art. 4. § (1) bekezdésére, 172. § (11) és (21) bekezdéseire, az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (Ütv.) 23. § (1) bekezdésére alapította.

[4] Az alperes határozatának indokolása a következőket tartalmazza:

A felperes fellebbezésének benyújtásával egyidejűleg nem fizette meg az eljárási illetéket, ezért az elsőfokú adóhatóságnak fel kellett hívnia illetékfizetési kötelezettségének teljesítésére és feltételes mulasztási bírságot is ki kellett szabnia azzal, hogy ha az eljárási illetéket a kézhezvételtől számított 8 napon belül megfizeti, akkor mentesül a bírság alól. A megfizetni elmulasztott eljárási illeték a maximálisan fizetendő 500.000 Ft volt, és a felperes javára értékelhető körülményt nem lehetett megállapítani, ezért az elsőfokú adóhatóság jogszerűen döntött akkor, amikor a feltételes mulasztási bírságot 50.000 Ft-ban határozta meg. Az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó elsőfokú határozat és a jogorvoslati kérelemmel támadott elsőfokú határozatot az adóhatóság nem a felperesnek, hanem a meghatalmazás alapján eljáró jogi képviselőnek kézbesítette, és a jogorvoslati kérelmeket is a jogi képviselő nyújtotta be, aki kifogástalanul érti, beszél a magyar nyelvet, birtokában volt azoknak az ismereteknek is, amelyek az adóhatósági határozatok értelmezéséhez szükségesek és tisztában volt azzal, hogy milyen jogkövetkezményekkel jár az illetékfizetési kötelezettség elmulasztása. A jogi képviselőként eljáró ügyvéd feladatait az adóhatóság nem vállalhatja át, és nem köteles arra, hogy az adóhatósági iratokat kínai nyelvre lefordítsa. A felperes egyébként is 4 éves korában érkezett Magyarországra, magyar oktatási nyelvű általános iskolában folytatott tanulmányokat, az ELTE magyar nyelvű biológus szakán nappali tagozatos hallgató volt. Gazdasági társaság üzletrész adásvételi szerződéséről, ingatlan adásvételi szerződésről szó szerinti fordítást végzett magyar nyelvről kínai nyelvre, ezt ügyvédi ellenjegyzés is tanúsítja. A jogi szaknyelv fordítása, illetve egyetemi szintű biológia képzésen való részvétel

társalgási nyelvtudást jelentősen meghaladó nyelvismeretet feltételez, szóban és írásban is egyaránt, ezért alaptalan a felperesnek az anyanyelv használati jog megsértésére vonatkozó érvelése, és nem indokolt az elsőfokú határozat megsemmisítése, a mulasztási bírság törlése vagy csökkentése.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes keresetében elsődlegesen az adóhatósági határozatok javára történő megváltoztatását, másodlagosan az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését kérte. Azzal érvelt, hogy az adóhatóság nem tisztázta a tényállást, nem tárta fel a javára szóló körülményeket, illetve ezeket nem értékelte. Az eljárás és a határozatok nem felelnek meg az Art. 1. § (5) bekezdésének, 99. § (1) bekezdésének, 172. § (11) és (21) bekezdéseinek, a Ket. 29. § (11) bekezdésének.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős elsőfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Jogi álláspontja a következő volt:
- Az adóhatóság eljárása és határozathozatala során betartotta az Art. és a Ket. felperes által hivatkozott szabályait, az ügyféli jogok érvényesítésével, a felperes személyes meghallgatásra idézésével, a nyelvhasználatra, tájékoztatásra vonatkozó kötelezettséggel, tényállás tisztázással kapcsolatos rendelkezéseket. Az első és másodfokú határozat is részletes és kimerítő indokát adja az illetékfizetési kötelezettség és a mulasztási bírság jogszabályi alapjának, ezért az adóhatósági határozatok a keresettel támadott körben nem

jogszabálysértőek.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát vagy jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság eljárása és határozata nem felel meg a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 1. §-ában, 2. § (1) bekezdésében, 3. § (3) bekezdésében, 177. § (1) bekezdésében, 206. § (1) bekezdésében, 221. §(1) bekezdésében, a Ket. 29. § (11) bekezdésében, 72. § (1) bekezdés e) pontjában, az Art. 1.§ (7) bekezdésében, 2. § (1) bekezdésében, 97. § (4)-(6) bekezdéseiben, 178. § 3. pontjában, 170. § (1) és (2) bekezdéseiben, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 119. § (1) bekezdésében, 120. § a) pontjában, 127. § (1) bekezdés a) és b) pontjaiban, a számvitelről szóló 2000.évi C. törvény (Számtv.) 15.§ (3) bekezdésében, 165-166.§-aiban foglaltaknak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete azért jogszabálysértő, mert nem merítette ki a kereseti kérelmét, a tényállást iratellenesen, okszerűtlen bizonyítékértékelés eredményeként állapította meg, nem teljesítette indokolási kötelezettségét sem, mert nem tért ki az általa előadottak értékelésére.

[9] Az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a Kúriától a jogerős ítélet felülvizsgálatát lehet kérni jogszabálysértésre

hivatkozással. A Pp. 272. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul és azt is, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhelyek megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását, milyen okból kívánja. A felülvizsgálat során nem azt ezt megelőző közigazgatási határozat, hanem a jogerős ítélet kapcsán állított jogsértések vizsgálatára kerülhet sor és a Kúria jogerős ítéletet kizárólag a felülvizsgálati kérelemben megjelölt törvényhelyekre és indokokra figyelemmel bírálhatja felül (BH2002.29., BH2002.490., KGD2012.40., KGD2012.62., KGD2011.62., BH2012.179., BH2002.164.). A felülvizsgálati eljárásban továbbá nem kerülhet sor a bizonyítékok ismételt egybevetésére, felülmérlegelésre, bizonyítás felvételére, a Kúria a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet a Pp. 275. §-a értelmében. A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás rendkívüli jogorvoslati eljárás, ezért ebben nem lehet hivatkozni alapeljárás során fel nem merült, ennél fogva el nem bírált adatra, tényre, körülményre, bizonyítékra, jogcímre.

- [11] A bíróság közigazgatási perekben is kereseti kérelemhez kötötten jár el, ezért érdemi döntését kizárólag a kereset által vitatott körben hozhatja meg. A felperes a keresetében megjelölt törvényhelyek megsértését arra tekintettel kérte megállapítani, hogy az adóhatóság a magyar nyelvet nem beszélő ügyfélnek nem anyanyelvén, tehát nem kínai nyelvre lefordított értesítést küldött az eljárás megindításáról, és csupán vélelmezte, hogy a kínai állampolgár érti a határozatok szövegét és azt hangsúlyozta, hogy nincs jelentősége annak, hogy a közigazgatási eljárás során jogi képviselővel járt el. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratokból megállapíthatóan az e körben kifejtett felperesi érvelést

teljes körűen elbírálta. Ítéletének indokolása (4. oldal) utal arra, hogy az adóügyekben nem a Ket. eljárás megindítására vonatkozó rendelkezései az irányadók, és arra is, hogy az alperes lehetőséget biztosított a felperesnek nyilatkozattételre. Előzetesen felhívta a felperest arra is, hogy tolmács közreműködéséről is gondoskodni fog, a szabályszerűen átvett értesítés alapján azonban a felperes nem jelent meg, így nem az adóhatóság, hanem a felperes felróható magatartására vezethető vissza, hogy nem kívánt élni a számára adott lehetőségekkel. A jogerős ítélet kitér arra is, hogy az alperes helytállóan tulajdonított „kiemelt jelentőséget” annak, hogy az ügyfél jogi képviselővel járt el, akire az Ütv. 1.§-a, 5. § (1) bekezdése, 26. § (5) bekezdése szerinti szabályok az irányadók. Rámutat e körben a Kúria még arra is, hogy a felperes jogi képviselője által benyújtott keresetében nem jelölt meg egyetlen egy olyan konkrét adatot, tényt, vagy körülményt sem, amely alapot adhatott volna az alperesi határozat 4-6. oldalán rögzített adatok, tények valóságtartalmának megdöntésére. A felperes továbbá a felülvizsgálati kérelmében a nélkül hivatkozott keresetének nem teljes körű elbírálására, hogy megjelölte volna megsértett törvényhelyként a Pp. 213. § (1) bekezdését. E körben törvényhely megjelölése nélkül kifejtett érvelése nemcsak az előzőekben rögzítettek miatt, hanem azért is téves, mert a felperes keresetében megsértett jogszabályhelyként nem hivatkozott az Art. 1. § (7) bekezdésére, 2. § (1) bekezdésére, az Áfa tv. és a Számtv. szabályaira sem. A felülvizsgálati kérelemben megjelölt ez utóbbi törvényhelyek egyébként sem tartalmazznak a perbeli jogvita eldöntésére irányadó szabályozást. Jelen ügyben ugyanis a bíróságoknak, az Art.143.§-a értelmében, a 50.000 Ft összegű feltételes mulasztási bírságot kiszabó másodfokú jogerős adóhatósági határozat jogszerűségéről kellett döntenie, és ez a határozat

nem alapul és nem is alapulhat az Áfa tv.-beli, Számtv.-beli felperes által megjelölt jogszabályi rendelkezéseken, nem tartalmaz adójogi minősítést, nem ír elő adókülönbözetet és adóbírságot sem.

- [12] A Kúria a Pp. 275. §-a alapján eljárva azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a kereset által vitatott körben eljárási és anyagi jogszabálysértés nélkül meghozott érdemi döntés. Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (1) bekezdése, 206. § (1) bekezdése, 221. § (1) bekezdése alapján eljárva a kereset által vitatott körben az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tényállást hiánytalanul, iratszerűen rögzítette, bizonyíték értékelése okszerű, teljes körű, megfelel a logika szabályainak, és teljesítette indokolási kötelezettségének is.
- [13] A rendelkezésére álló iratokból az is egyértelműen megállapítható, hogy az adóhatósági eljárások, határozatok, így a keresettel támadott másodfokú jogerős alperes érdemi döntés is megfelel az Art. 97.§-ának, a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjának. A felperes felülvizsgálati kérelme sem jelöl meg egyetlen egy olyan adatot, tényt, vagy bizonyítékot sem, amelyet az elsőfokú bíróság nem értékelt, illetve amely alapot adhatna a tényállások és érdemi döntések jogszerűségének megkérdőjelezésére. Kiemeli e körben a Kúria még azt is, hogy a felperes nem vitatta, hogy a közigazgatási eljárás során előterjesztett jogorvoslat miatt a jogorvoslati kérelem előterjesztésekor illetékfizetési kötelezettség terhelte és azt sem, hogy ennek összegét az adóhatósági határozatok helytállóan tartalmazzák, de illetékfizetési kötelezettségét a jogszabály által előírt módon és határidőben nem teljesítette annak ellenére, hogy tájékoztatást kapott a teljesítés elmulasztása esetén alkalmazandó jogkövetkezményről. Az Art. 172. § (11) bekezdése pedig kogens szabályként rendelkezik az illetékfizetési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezményéről. A mulasztási bírság

kiszabásakor az adóhatóság az Art. 172. § (11) és (21) bekezdései szerint járt el, minden elé tárt adatot, tény, körülményt helytállóan mérlegelt. A felperes kereseti és felülvizsgálati kérelmében is csupán hivatkozott jogszabálysértésre, de nem nevezett meg olyan konkrét adatot, tény, körülményt vagy bizonyítékot sem, amit az alperes vagy az elsőfokú bíróság a mulasztási bírság kapcsán figyelmen kívül hagyott volna, vagy tévesen értékelt volna.

[14] Az előzőekben részletezettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelem által vitatott és érdemben felülvizsgálható körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabályt, ezért a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[15] A felülvizsgálati eljárásban, rendkívüli jogorvoslati jellege miatt, nem lehet hivatkozni alapeljárás során fel nem merült, ennél fogva el nem bírált adatra, tényre, körülményre, bizonyítéokra, jogcímre.

Záró rész

[16] A pervesztes felperes az Itv. 39.§ (3) bekezdés d) pontja, 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

[17] A pernyertes alperesnek a felülvizsgálati eljárásban felszámítható költsége nem merült fel, mert érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő, és a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

, 2016. május 26.

. Lomnici Zoltán a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna előadó bíró,
Dr. Kurucz Krisztina bíró